

06/10/2025

Патријарх српски Порфирије служио чин освећења храма Свете браће Кирила и Методија у Марибору

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је началствовао 5. октобра 2025. године свечаним чином великог освећења храма Свете браће Кирила и Методија у Марибору, а затим и светом Литургијом у новоосвећеном Дому Божјем.

У торжественем богослужењу, заједно са многобројним верним народом Марибора и околине, Светејшем Патријарху су саслуживали високопреосвећена и преосвећена господа архијереји: тимочки Иларион, нишки Арсеније, пакрачки и славонски Јован, бихаћко-петровачки Сергије, буеносајрески и јужно-централноамерички и администратор загребачко-љубљански Кирило и викарни јенопољски Никон.

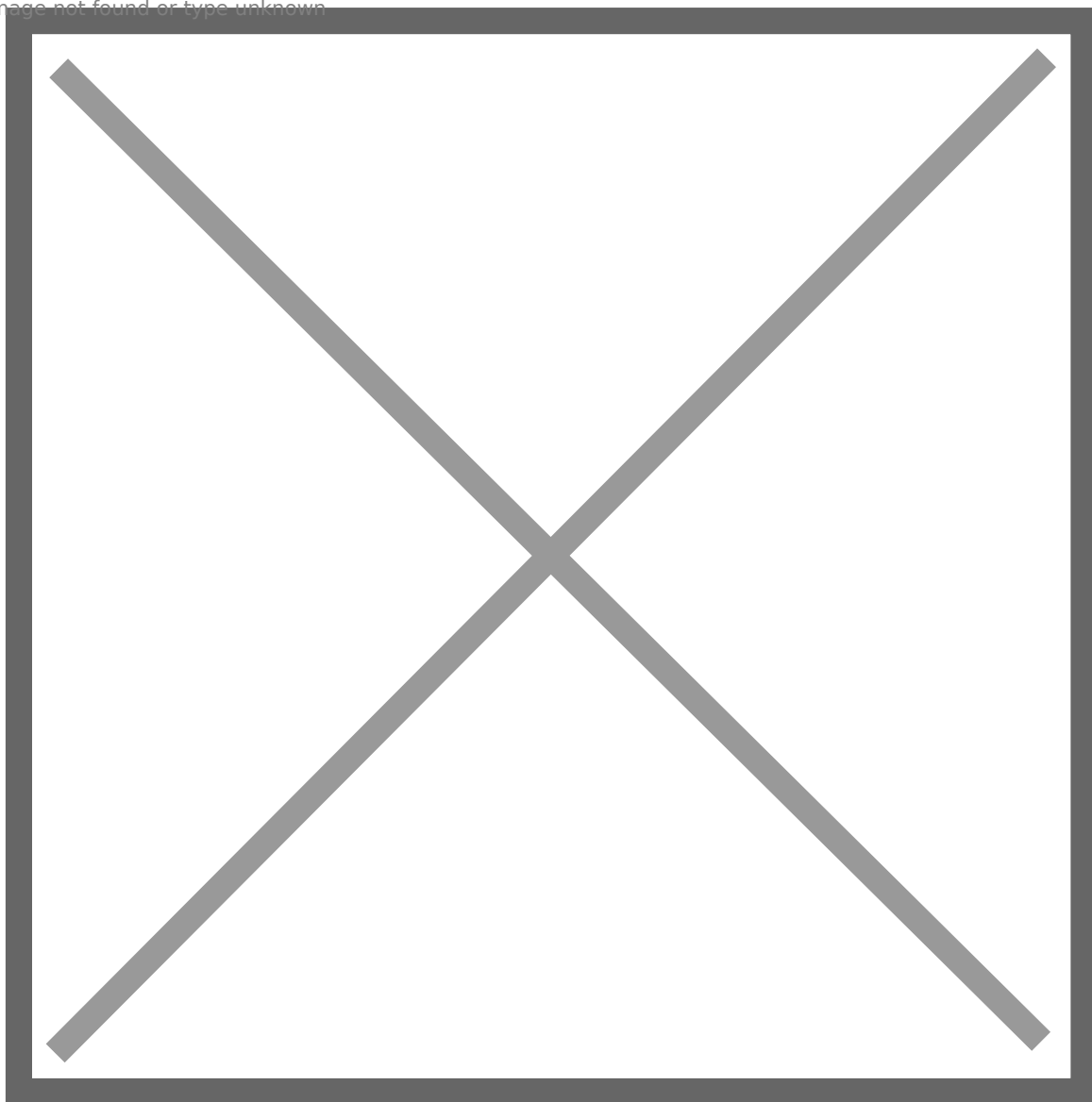

На почетку беседе, одржане после читања јеванђељске перикопе, Светејши Патријарх је изразио радост због освећења новог мариборског храма и поновио пред неколико стотина благочестивих душа поуку о љубави према Господу и љубави према ближњима и сваком човеку:

– Ево нас у великој благодати и великој радости, јер осветисмо овај дом молитве, дом сабирања оних који верују у реч Христову, дом у којем се сусрећемо са Њим, Једним Богом и Спаситељем нашим, али сусрећемо се и међусобно. Осветисмо дом у којем се учимо вери и речи Христовој, учећи да реч Христова буде почетак и крај, темељ и извор нашег живота. У овом храму учимо се заповестима Божјим и одлучујемо да заповести Божје обликују наш

живот, да истина Божја буде наша истина, а она гласи: Бог је створио свет и нас људе да сви међусобно будемо браћа и да нам љубав буде смисао живота.

Image not found or type unknown

– Та и таква љубав на коју смо позвани и за коју се одлучујемо да њом живимо нема непријатеље! Чак и кад постоје неки који нам се противе и супротстављају, који нас, може бити, виде својим непријатељима, ми зато што волимо Христа и што знамо да нас Он воли, волимо и њих, јер су и они позвани да дођу у познање истине, тј. Њега, Господа нашег, као свог Спаситеља – речи су очинске поуке Светејшег Патријарха г. Порфирија.

Нагласивши да је за хришћане једини истински и прави закон – закон Христов, закон истине, правде и љубави, који треба да буде мерило и правило кроз које и сва остала људска правила и законе проверавамо, Патријарх Порфирије је протумачио на светој Литургији прочитану причу из Јеванђеља по Матеју у којој Господ одлази да благовести спасење и другим народима у крајевима Тирским и Сидонским, северно од Палестине, од простора у којем је живео изабрани народ:

– Штавише, Господ тамо ступа у контакт са женом која припада народу који је изван изабраног народа и вери која је погрешна. Ступа са њом у контакт тако што јој дозвољава да Му се обрати и затражи помоћ од Њега. И наравно, то бива саблазан за све. Међутим, сам Господ поступа грубо према њој и када она тражи помоћ, када тражи да јој буде исцељења кћер, Господ вели: Не бацају се бисери пред свиње, тј. подсећа на уверење изабраног народа да реч Божја није упућена онима који имају погрешну веру. Поступа Господ веома брутално и грубо, показујући – што ће се видети и на крају саме приче – да није Он тај који нема милосрђе и љубав према жени Хананејки, него показује како би поступили они који формално слушају и држе реч Божју, како бисмо можда и ми поступили онда када мислимо да смо само ми изабрани, да смо супериорни, да је довољно то што смо крштени у име Оца и Сина и Светог Духа, што смо хришћани, што смо православни хришћани и што припадамо народу за који мислимо да је најбољи на свету.

О чудесној вери жене Хананејке и њеном бескрајно чврстом поверењу у Христа, Светејши Патријарх је сведочио надахнутим и потресним речима:

– Када Му приступа жена Хананејка, Господ поступа онако како би смо ми поступили, онако како поступа огромна већина изабраног народа у Његово време, али и сада би многи од нас онеме који је други и другачији рекли: Иди од мене! Ниси достојан да разговарам с тобом! Видим те као некога ко живи на нивоу животиња! Међутим, иако налази на препреку, ова жена не одустаје, показује да има веру и поверење у љубав Божју. Упорна је. Њена вера се претвара у молбу, у молитву, у подвиг. У молитви која извире из њене вере, која је заправо непоколебиво поверење у Христа, формира простор у својој души за деловање благодати Божје и Господ спушта свој благослов и своју благодат и у сусрету благодати, љубави Божје и благослова Божјег и вере која је претворена у молитву – резултат је увек чудо. Бива оно што бити не може! Због непоколебиве, истрајне вере, молитве и суза покајања, Господ одговара на потребу жене Хананејке и чини чудо, исцељује њену кћер говорећи да такву веру није видео ни у изабраном народу, али и подсећајући и њу и сваког од нас да ће бити по вери њеној. Нека ти буде по вери Твојој!

– Господ не гледа на спољашње параметре и категорије, не гледа на то ко је из ког народа, понекад не гледа чак и на то како и на који начин неко изговара речи молитве и испољава своју веру, него гледа душу и срце, гледа да ли је чиста икона и образ Његов у нашој души, гледа на наше расположење и спремност да сами себе, једни друге и читав свој живот предамо Њему, Једном Господу и Спаситељу нашем – нагласио је Светејши Патријарх и закључио:

– Стога, освећујући и осветивши овај храм, треба да знамо да је храм место сабирања у коме се служи света Литургија која је Царство небеско међу нама и да се учествујући у њој ми оснажујемо кроз сједињење са Господом нашим и оспособљујемо да Он живи у нама, да Његов закон, правила Његовог живота и Његова реч буду оно чиме мислимо, говоримо и поступамо.

Током свете Литургије, Његова Светост је рукопроизвео у чин протојереја свештенике Милана Јовановића и Саву Косојевића.

На крају богослужења одржана је свечана додела високих црквених признања. Том приликом, Светејши Патријарх је уручио умировљеном Надбискупу цељском г. Станиславу Липошеку орден Светог Саве другог степена, док су орденем Светог Саве трећег степена одликовани г. Дамин Јеленко и г. Горан Младеновић.

spc.rs